

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 123

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

9 Απριλίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 123/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 123/02

Υπόθεση C-304/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 — Διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Εξομίωση ενός τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής προς τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής — Προϋποθέσεις — Έκδοση μέσω τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής μέσω πληρωμής με κάρτα «με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα» — Άρθρο 2, σημείο 18 — Έννοια του «τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής» — Κύρος]

2

2018/C 123/03

Υπόθεση C-359/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA [Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α' — Αποσπασμένοι εργαζόμενοι — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική ισχύς — Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε με δόλιο τρόπο]

3

EL

2018/C 123/04	Υπόθεση C-380/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 73 — Φορολογική βάση — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδιών — Αποκλεισμός από το καθεστώς αυτό των πωλήσεων σε επιχειρήσεις που υπόκεινται στον φόρο — Καθορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου συνολικά για συγκεκριμένη περίοδο — Ασυμβίβαστο]	3
2018/C 123/05	Υπόθεση C-590/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Άρθρο 7 — Γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης — Διάθεση πετρελαιοειδών προϊόντων χωρίς επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης — Πρατήρια ευρισκόμενα στα σύνορα της Ελληνικής Δημοκρατίας με τρίτες χώρες — Απαιτητό του ειδικού φόρου κατανάλωσης — Έννοια της «θέσης σε ανάλωση» των προϊόντων που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης — Έννοια της «εξόδου από καθεστώς αναστολής»)	4
2018/C 123/06	Υπόθεση C-643/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury [Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Άρθρο 35, παράγραφος 1 — Απαιτήσεις περί προσβάσεως των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ή έχουν καταχωρισθεί στα συστήματα πληρωμών — Άρθρο 35, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Μη δυνατότητα εφαρμογής των απαιτήσεων αυτών στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο — Δυνατότητα εφαρμογής των εν λόγω απαιτήσεων στα τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής που έχουν συνάψει συμφωνίες από κοινού προωθήσεως εμπορικού σήματος ή πρακτορείας — Κύρος]	5
2018/C 123/07	Υπόθεση C-144/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lloyd's of London κατά Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό — Υπηρεσίες ασφαλίσεως — Συμμετοχή περισσότερων συνδικάτων της Lloyd's of London στον ίδιο διαγωνισμό — Υπογραφή των προσφορών από τον γενικό αντιπρόσωπο της Lloyd's of London για την οικεία χώρα — Αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)	6
2018/C 123/08	Υπόθεση C-181/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας [Παράβαση κράτους μέλους — Πολιτική μεταφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Οδικός μεταφορέας — Άδεια δημόσιας μεταφοράς — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 — Άρθρο 5, στοιχείο β' — Αναγκαίος αριθμός οχημάτων — Εθνική ρύθμιση — Αυστηρότερες προϋποθέσεις χορηγήσεως — Μεγαλύτερος αναγκαίος αριθμός οχημάτων] . . .	6
2018/C 123/09	Υπόθεση C-508/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Αυγούστου 2017 η CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	7
2018/C 123/10	Υπόθεση C-703/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2017 — Adelheid Krah κατά Universität Wien	7
2018/C 123/11	Υπόθεση C-713/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 21 Δεκεμβρίου 2017 — Ahmad Shah Ayubi	8
2018/C 123/12	Υπόθεση C-721/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2017 — Sebastien Vollmer, Vera Sagalov κατά Swiss Global Air Lines AG	8
2018/C 123/13	Υπόθεση C-4/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Michael Winterhoff, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδικού πτωχεύσεως της DIREKTexpress Holding AG, κατά Finanzamt Ulm	9

2018/C 123/14	Υπόθεση C-5/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Jochen Eisenbeis, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Jurex GmbH, κατά Bundeszentralamt für Steuern	10
2018/C 123/15	Υπόθεση C-16/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 9 Ιανουαρίου 2018 — Michael Dobersberger	10
2018/C 123/16	Υπόθεση C-17/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Mureș (Ρουμανία) στις 9 Ιανουαρίου 2018 — Ποινική δίκη κατά Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA . . .	11
2018/C 123/17	Υπόθεση C-22/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Darmstadt (Γερμανία) στις 11 Ιανουαρίου 2018 — TopFit e.V., Daniele Biffi κατά Deutscher Leichtathletikverband e. V.	12
2018/C 123/18	Υπόθεση C-31/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — «Elektrozapredelenie Jug» EAD κατά Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)	12
2018/C 123/19	Υπόθεση C-122/18: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	13

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 123/20	Υπόθεση T-731/15: Απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Klyuyev κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Νομική βάση — Πραγματική βάση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα στην ιδιοκτησία — Δικαίωμα προστασίας της υπολήψεως — Αναλογικότητα — Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων ανάλογη με αυτή που εξασφαλίζεται εντός της Ένωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	15
2018/C 123/21	Υπόθεση T-118/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Deutsche Post κατά EUIPO — brost (BEPOST) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEPOST — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ePost και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα POST — Σήμα POST το οποίο δεν έχει καταχωριστεί ή χρησιμοποιείται στις εμπορικές συναλλαγές — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Δεν υφίσταται ούτε βλάβη στη φήμη ούτε εξασθένιση του διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου}	16
2018/C 123/22	Υπόθεση T-445/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2018 — Schniga κατά ΚΓΦΠ (Gala Schnico) [Φυτικές ποικιλίες — Αίτηση περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας Gala Schnico — Τεχνική εξέταση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 — Ομοιογένεια — Άρθρο 8 του κανονισμού 2100/94 — Συμπληρωματική εξέταση — Άρθρο 57, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 — Ίση μεταχείριση — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστάσεων από το ΚΓΦΠ — Άρθρο 76 του κανονισμού 2100/94]	17
2018/C 123/23	Υπόθεση T-727/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Repower κατά EUIPO — repowermap.org (REPOWER) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόφαση τμήματος προσφυγών περί ανακλήσεως προγενέστερης αποφάσεως — Άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 103 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Γενική αρχή του δικαίου βάσει της οποίας επιτρέπεται η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξεως}	17

2018/C 123/24	Υπόθεση T-45/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Kwang Yang Motor κατά EUIPO — Schmidt (CK1) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CK1 — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	18
2018/C 123/25	Υπόθεση T-179/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Laboratoire Nuxe κατά EUIPO — Camille και Tariot (NYouX) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος NY ouX της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα NUXE — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα προϊόντων — Ομοιότητα σημείων — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}	19
2018/C 123/26	Υπόθεση T-210/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — International Gaming Projects κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE TURBO — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TURBO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	19
2018/C 123/27	Υπόθεση T-711/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — Arcofin κ.λπ. κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Κρατική ενίσχυση που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών του ομίλου ARCO — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη των συνεταιρισμών αυτών — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Επιλεκτικό πλεονέκτημα — Μέτρο ικανό να στρεβλώσει ή να απειλήσει να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει το ενδοεθνικό εμπόριο — Μέτρο που αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας ενός κράτους μέλους — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	20
2018/C 123/28	Υπόθεση T-436/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — AEIM και Kazenas κατά Επιτροπής (Αγωγή αποζημιώσεως — Παραγραφή — Μη απόδειξη της ζημίας — Αγωγή προδήλως απορριπτέα)	21
2018/C 123/29	Υπόθεση T-919/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Collins κατά Κοινοβουλίου (Προνόμια και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση για τη μη προάσπιση των προνομίων και ασυλιών — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)	21
2018/C 123/30	Υπόθεση T-786/16: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — PV κατά Επιτροπής	22
2018/C 123/31	Υπόθεση T-47/18: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2018 — UZ κατά Κοινοβουλίου	24
2018/C 123/32	Υπόθεση T-54/18: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Fashion Energy κατά EUIPO — Retail Royalty (1 st AMERICAN)	25
2018/C 123/33	Υπόθεση T-62/18: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Aeris Invest κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	25
2018/C 123/34	Υπόθεση T-204/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan) κατά Επιτροπής	27

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2018/C 123/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 112 της 26.3.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 104 της 19.3.2018

EE C 94 της 12.3.2018

EE C 83 της 5.3.2018

EE C 72 της 26.2.2018

EE C 63 της 19.2.2018

EE C 52 της 12.2.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Υπόθεση C-304/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 — Διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες — Άρθρο 1, παράγραφος 5 — Εξομοίωση ενός τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής προς τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής — Προϋποθέσεις — Έκδοση μέσω τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής μέσω πληρωμής με κάρτα «με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα» — Άρθρο 2, σημείο 18 — Έννοια του «τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής» — Κύρος]

(2018/C 123/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co.

κατά

The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

παρισταμένων των:

Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο συμφωνίας μεταξύ, αφενός, εταίρου του ίδιου εμπορικού σήματος ή πράκτορα και, αφετέρου, ενός τριμερούς συστήματος καρτών πληρωμής, δεν είναι αναγκαίο ο εταίρος αυτός του ίδιου εμπορικού σήματος ή ο πράκτορας αυτός να ενεργεί ως εκδότης, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, του κανονισμού αυτού, προκειμένου το εν λόγω σύστημα να θεωρηθεί ως εκδίδον μέσα πληρωμής με κάρτα με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα και, επομένως, να θεωρηθεί ως τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής, κατά την έννοια της πρώτης από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Από την εξέταση του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να θίξει το κύρος του άρθρου 1, παράγραφος 5, και του άρθρου 2, σημείο 18, του κανονισμού 2015/751.

⁽¹⁾ EE C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

(Υπόθεση C-359/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Εφαρμοστέα νομοθεσία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α' — Αποσπασμένοι εργαζόμενοι — Κανονισμός (ΕΟΚ) 574/72 — Άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Πιστοποιητικό E 101 — Αποδεικτική ισχύς — Πιστοποιητικό που αποκτήθηκε ή χρησιμοποιήθηκε με δόλιο τρόπο]

(2018/C 123/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA.

παρισταμένου του: Openbaar Ministerie

Διατακτικό

Το άρθρο 14, σημείο 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, και το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, έχουν την έννοια ότι, όταν ο φορέας του κράτους μέλους στο οποίο έχουν αποσπαστεί οι εργαζόμενοι υποβάλλει στον φορέα έκδοσης πιστοποιητικών E 101 αίτημα επανεξέτασης και ανάκλησης των πιστοποιητικών υπό το φως συγκεκριμένων στοιχείων που συνελέγησαν στο πλαίσιο δικαστικής έρευνας από την οποία κατέστη δυνατόν να διαπιστωθεί ότι τα πιστοποιητικά αποκτήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν με δόλιο τρόπο, και ο εκδίδων φορέας παραλείπει να λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά κατά την επανεξέταση του βασίμου της έκδοσης των πιστοποιητικών, ο εθνικός δικαστής μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας κατά των προσώπων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν απασχολήσει αποσπασμένους εργαζόμενους με τέτοια πιστοποιητικά, να μη λάβει υπόψη τα πιστοποιητικά αν, βάσει των ανωτέρω στοιχείων και τηρουμένων των εγγυήσεων οι οποίες απορρέουν από το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη και των οποίων πρέπει να τύχουν αυτά τα πρόσωπα, διαπιστώνει την ύπαρξη τέτοιας απάτης.

⁽¹⁾ EE C 335 της 12.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-380/16) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 73 — Φορολογική βάση — Άρθρα 306 έως 310 — Ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδίων — Αποκλεισμός από το καθεστώς αυτό των πωλήσεων σε επιχειρήσεις που υπόκεινται στον φόρο — Καθορισμός της βάσεως επιβολής του φόρου συνολικά για συγκεκριμένη περίοδο — Ασυμβίβαστο]

(2018/C 123/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Owsiany-Hornung και M. Wasmeier)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και R. Kanitz)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. K. Bulterman, C. S. Schillemans και B. Koorman)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αποκλείοντας από το ειδικό καθεστώς του φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει για τα πρακτορεία ταξιδιών τις ταξιδιωτικές υπηρεσίες που παρέχονται σε υποκείμενους στον φόρο, οι οποίοι τις χρησιμοποιούν για λογαριασμό της επιχειρήσεώς τους, και επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδιών, στον βαθμό που υπόκεινται στο εν λόγω καθεστώς, να καθορίζουν τη βάση επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας συνολικά για ομάδες υπηρεσιών ή για το σύνολο των υπηρεσιών που παρέχονται κατά τη διάρκεια μιας φορολογικής περιόδου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 73 και τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 314 της 29.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-590/16) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2008/118/EK — Άρθρο 7 — Γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης — Διάθεση πετρελαιοειδών προϊόντων χωρίς επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης — Πρατήρια ευρισκόμενα στα σύνορα της Ελληνικής Δημοκρατίας με τρίτες χώρες — Απαιτητό του ειδικού φόρου κατανάλωσης — Έννοια της «θέσης σε ανάλωση» των προϊόντων που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης — Έννοια της «εξόδου από καθεστώς αναστολής»)

(2018/C 123/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Tomat και Α. Κυρατσού)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε. Μ. Μαμούνα και Μ. Τασσοπούλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ νομοθεσία που επιτρέπει την πώληση αφορολόγητων πετρελαιοειδών προϊόντων από τα πρατήρια της «Καταστήματα Αφορολόγητων Ειδών ΑΕ» τα οποία βρίσκονται στους μεθοριακούς σταθμούς Κήπων Έβρου (Ελλάδα), Κακαβιάς (Ελλάδα) και Ευζώνων (Ελλάδα), ήτοι σε περιοχές που συνορεύουν με τρίτες χώρες —συγκεκριμένα, με τη Δημοκρατία της Τουρκίας, τη Δημοκρατία της Αλβανίας και την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, αντιστοίχως—, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/118/EK του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 30 της 30.1.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co. κατά The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Υπόθεση C-643/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 — Υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά — Άρθρο 35, παράγραφος 1 — Απαιτήσεις περί προσβάσεως των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ή έχουν καταχωρισθεί στα συστήματα πληρωμών — Άρθρο 35, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β' — Μη δυνατότητα εφαρμογής των απαιτήσεων αυτών στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο — Δυνατότητα εφαρμογής των εν λόγω απαιτήσεων στα τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής που έχουν συνάψει συμφωνίες από κοινού προωθήσεως εμπορικού σήματος ή πρακτορείας — Κύρος]

(2018/C 123/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: American Express Co.

κατά

The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

παρισταμένων των:

Diners Club International Limited,

MasterCard Europe SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 35, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2009/110/EK και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK, έχει την έννοια ότι τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής που έχει συνάψει συμφωνία από κοινού προωθήσεως εμπορικού σήματος με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος δεν στερείται του ευεργετήματος της εξαιρέσεως που προβλέπει η διάταξη αυτή και, ως εκ τούτου, δεν υπόκειται στις απαιτήσεις του άρθρου 35, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής στην περίπτωση που ο εταίρος αυτός του ίδιου εμπορικού σήματος δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και δεν παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εντός του συστήματος αυτού όσον αφορά τα φέροντα πλείονα σήματα προϊόντα. Αντιθέτως, ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής που στηρίζεται σε αντιπρόσωπο για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στερείται του ευεργετήματος της εξαιρέσεως αυτής και, ως εκ τούτου, υπόκειται στις απαιτήσεις του εν λόγω άρθρου 35, παράγραφος 1.
- 2) Από την εξέταση του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να θίξει το κύρος του άρθρου 35 της οδηγίας 2015/2366.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lloyd's of London κατά Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

(Υπόθεση C-144/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ — Οδηγία 2004/18/EK — Λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό — Υπηρεσίες ασφαλίσεως — Συμμετοχή περισσότερων συνδικάτων της Lloyd's of London στον ίδιο διαγωνισμό — Υπογραφή των προσφορών από τον γενικό αντιπρόσωπο της Lloyd's of London για την οικεία χώρα — Αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Αναλογικότητα)

(2018/C 123/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale Calabria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lloyd's of London

κατά

Agenzia Regionale per la Protezione dell'Ambiente della Calabria

Διατακτικό

Οι αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που απορρέουν από τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ και μνημονεύονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν επιτρέπει τον αποκλεισμό δύο «συνδικάτων» μελών της Lloyd's of London από τη συμμετοχή στην ίδια διαδικασία συνάψεως δημόσιας συμβάσεως υπηρεσιών ασφαλίσεως για μόνον τον λόγο ότι εκάστη των προσφορών υπεγράφη από τον γενικό αντιπρόσωπο της Lloyd's of London για το εν λόγω κράτος μέλος, αλλά, αντιθέτως, επιτρέπει τον αποκλεισμό τους οσάκις προκύπτει, βάσει αδιαμφισβήτητων στοιχείων, ότι οι προσφορές τους δεν καταρτίστηκαν κατά τρόπο ανεξάρτητο.

⁽¹⁾ EE C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-181/17) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Πολιτική μεταφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Οδικός μεταφορέας — Άδεια δημόσιας μεταφοράς — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 — Άρθρο 5, στοιχείο β' — Αναγκαίος αριθμός οχημάτων — Εθνική ρύθμιση — Αυστηρότερες προϋποθέσεις χορηγήσεως — Μεγαλύτερος αναγκαίος αριθμός οχημάτων]

(2018/C 123/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux και J. Rius)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: V. Ester Casas)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, απαιτώντας από τις επιχειρήσεις να διαθέτουν τουλάχιστον τρία οχήματα για να μπορούν να λάβουν άδεια δημόσιας μεταφοράς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και το άρθρο 5, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 195 της 19.6.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Αυγούστου 2017 η CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 19 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-906/16, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-508/17 P)

(2018/C 123/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (εκπρόσωπος: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) με διάταξη της 8ης Φεβρουαρίου 2018 απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) στις 15 Δεκεμβρίου 2017 — Adelheid Krah κατά Universität Wien

(Υπόθεση C-703/17)

(2018/C 123/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Adelheid Krah

Εναγόμενο: Universität Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

Ερώτημα 1:

Έχει το δικαίω της Ένωσης, ιδίως το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 492/2011 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, και τα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι αντιτίθεται σε ρύθμιση δυνάμει της οποίας η συναφής προϋπηρεσία μέλους του διδακτικού προσωπικού του Universität Wien (πανεπιστημίου Βιέννης), ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για χρόνο απασχολήσεως στο Universität Wien ή σε άλλα ημεδαπά ή αλλοδαπά πανεπιστήμια ή παρόμοια ιδρύματα, προσμετράται μόνο κατά μέγιστη συνολική χρονική διάρκεια τριών ή τεσσάρων ετών;

Ερώτημα 2:

Αντιβαίνει σύστημα αποδοχών το οποίο δεν προβλέπει την πλήρη προσμέτρηση της συναφούς προϋπηρεσίας, αλλά συγχρόνως συναρτά τη χορήγηση υψηλότερων αποδοχών προς τη διάρκεια της απασχολήσεως στον ίδιο εργοδότη, στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων κατά το άρθρο 45, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 141, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 21 Δεκεμβρίου 2017 — Ahmad Shah Ayubi

(Υπόθεση C-713/17)

(2018/C 123/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Ahmad Shah Ayubi

Καθής Αρχή: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾, το οποίο θεσπίζει την υποχρέωση κράτους μέλους να παρέχει σε δικαιούχους διεθνούς προστασίας (στο κράτος μέλος στο οποίο έχει χορηγηθεί η προστασία αυτή) την αναγκαία συνδρομή, από απόψεως κοινωνικής αρωγής, όπως και στους υπηκόους του εν λόγω κράτους μέλους, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έχει άμεση εφαρμογή, σύμφωνα με τα κριτήρια τα οποία έχει αναπτύξει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη νομολογία του;
- 2) Έχει το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ την έννοια ότι αποκλείει εθνική διάταξη η οποία ορίζει ότι μόνον οι δικαιούχοι ασύλου με άδεια διαμονής αορίστου χρόνου λαμβάνουν παροχές κοινωνικής αρωγής υπό μορφή πλήρους εξασφάλισης των ελάχιστων βιοτικών αναγκών, δηλαδή στον ίδιο βαθμό με τους υπηκόους του κράτους μέλους, αλλά προβλέπει μείωση των παροχών κοινωνικής αρωγής που απαιτούνται στο πλαίσιο εξασφάλισης των ελάχιστων βιοτικών αναγκών όσον αφορά τους δικαιούχους ασύλου με άδεια διαμονής ορισμένου χρόνου και, κατ' αυτόν τον τρόπο, εξομοιώνει τους τελευταίους με τους δικαιούχους επικουρικής προστασίας ως προς την έκταση της κοινωνικής αρωγής;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2017 — Sebastien Vollmer, Vera Sagalon κατά Swiss Global Air Lines AG

(Υπόθεση C-721/17)

(2018/C 123/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Sebastien Vollmer, Vera Sagalov

Εναγομένη: Swiss Global Air Lines AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υφίσταται δικαίωμα αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ ακόμη και όταν επιβάτης δεν προλαβαίνει να μετεπιβιβασθεί σε πτήση άμεσης ανταποκρίσεως λόγω καθυστέρησης, μικρότερης των τριών ωρών, στην άφιξη της αρχικής πτήσεως με αποτέλεσμα να αφιχθεί στον τελικό του προορισμό με καθυστέρηση τριών ή πλέον ωρών, πλην όμως οι δύο πτήσεις έχουν εκτελεσθεί από διαφορετικούς αερομεταφορείς;
- 2) Υφίσταται δικαίωμα αποζημιώσεως δυνάμει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ακόμη και όταν οι διαφορετικοί αερομεταφορείς συνδέονται μεταξύ τους, υπό την έννοια ότι ανήκουν στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Michael Winterhoff, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της DIREKTexpress Holding AG, κατά Finanzamt Ulm

(Υπόθεση C-4/18)

(2018/C 123/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και αναιρεσείων: Michael Winterhoff, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της DIREKTexpress Holding AG

Καθής και αναιρεσίβλητη: Finanzamt Ulm

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτει ο επιχειρηματίας που διενεργεί επίσημες επιδόσεις εγγράφων βάσει κανόνων δημοσίου δικαίου στην έννοια του «φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας» κατ' άρθρον 2, σημείο 13, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾, ο οποίος παρέχει καθολικές ταχυδρομικές υπηρεσίες ή μέρος αυτών, και απαλλάσσονται οι εν λόγω υπηρεσίες από τον φόρο βάσει του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, ΕΕ 1998, L 15, σ. 14.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2018 — Jochen Eisenbeis, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Jurex GmbH, κατά Bundeszentralamt für Steuern

(Υπόθεση C-5/18)

(2018/C 123/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και αναιρεσείων: Jochen Eisenbeis, ενεργών υπό την ιδιότητα του συνδίκου πτωχεύσεως της Jurex GmbH

Καθής και αναιρεσίβλητη: Bundeszentralamt für Steuern

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποτελεί η επίσημη επίδοση εγγράφων που διενεργείται βάσει κανόνων δημοσίου δικαίου [δικονομικών διατάξεων και διατάξεων των νόμων που διέπουν τις διοικητικές επιδόσεις –άρθρο 33, παράγραφος 1, του Postgesetz (νόμου για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες)] καθολική ταχυδρομική υπηρεσία κατ' άρθρον 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 97/67/ΕΚ της 15ης Δεκεμβρίου 1997 ⁽¹⁾;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Εμπίπτει ο επιχειρηματίας που διενεργεί επίσημες επιδόσεις εγγράφων βάσει κανόνων δημοσίου δικαίου στην έννοια του «φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας» κατ' άρθρον 2, σημείο 13, της οδηγίας 97/67/ΕΚ, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, ο οποίος παρέχει καθολικές ταχυδρομικές υπηρεσίες ή μέρος αυτών, και απαλλάσσονται οι εν λόγω υπηρεσίες από τον φόρο βάσει του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/67/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, ΕΕ 1998, L 15, σ. 14.

⁽²⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 9 Ιανουαρίου 2018 — Michael Dobersberger

(Υπόθεση C-16/18)

(2018/C 123/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Michael Dobersberger

Μετέχουσα στη διαδικασία: Magistrat der Stadt Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 96/71/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (στο εξής, επίσης, χάριν συντομίας: οδηγία), ειδικότερα δε στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', αυτής, μεταξύ άλλων, η παροχή υπηρεσιών όπως η προσφορά τροφίμων και ποτών στους επιβάτες, η εξυπηρέτηση επιβατών αμαξοστοιχίας ή οι υπηρεσίες καθαρισμού, που παρέχονται από τους εργαζομένους επιχειρήσεως παροχής υπηρεσιών με έδρα το κράτος μέλος αποστολής (Ουγγαρία) σε εκτέλεση συμβάσεως που έχει συναφθεί με σιδηροδρομική επιχείρηση με έδρα το κράτος μέλος υποδοχής (Αυστρία), εφόσον οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται εντός διεθνών αμαξοστοιχιών οι οποίες διέρχονται επίσης από το κράτος μέλος υποδοχής;
- 2) Εμπίπτει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας επίσης η περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών με έδρα το κράτος μέλος αποστολής δεν παρέχει τις προπαρατεθείσες στο πρώτο ερώτημα υπηρεσίες σε εκτέλεση συμβάσεως συναφθείσας με την εδρεύουσα στο κράτος μέλος υποδοχής σιδηροδρομική επιχείρηση η οποία αποτελεί τον τελικώς ωφελούμενο από τις υπηρεσίες (λήπτρια των υπηρεσιών), αλλά σε εκτέλεση συμβάσεως που έχει συναφθεί με άλλη εδρεύουσα στο κράτος μέλος υποδοχής επιχείρηση, η οποία συνδέεται συμβατικώς (αλληλουχία συμβάσεων υπεργολαβίας) με τη σιδηροδρομική επιχείρηση;
- 3) Εμπίπτει στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας επίσης η περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών με έδρα το κράτος μέλος αποστολής δεν χρησιμοποιεί, για τον σκοπό της παροχής των προπαρατεθεισών στο πρώτο ερώτημα υπηρεσιών, δικούς της εργαζομένους, αλλά εργατικό δυναμικό άλλης επιχείρησης, το οποίο της διατέθηκε ήδη στο έδαφος του κράτους μέλους αποστολής;
- 4) Ανεξαρτήτως των απαντήσεων που θα δοθούν στα τρία πρώτα ερωτήματα: Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης, ιδίως στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών (άρθρα 56 και 57 ΣΛΕΕ), εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει στις επιχειρήσεις που αποστέλλουν εργατικό δυναμικό στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, με σκοπό την παροχή υπηρεσιών, την υποχρέωση να τηρούν τους όρους εργασίας και απασχολήσεως κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας και να εκπληρώνουν τις παρεπόμενες υποχρεώσεις (όπως, ειδικότερα, την υποχρέωση αναγγελίας της διασυννοριακής αποσπάσεως εργατικού δυναμικού σε αρχή του κράτους μέλους υποδοχής και την υποχρέωση τηρήσεως των εγγράφων που αφορούν το ύψος της μισθοδοσίας και την εγγραφή του εν λόγω εργατικού δυναμικού στο σύστημα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισως), ακόμη και στις περιπτώσεις που (πρώτον) το διασυννοριακώς αποσπασμένο εργατικό δυναμικό ανήκει στο σιδηροδρομικώς μετακινούμενο προσωπικό μιας διασυννοριακώς δραστηριοποιούμενης σιδηροδρομικής επιχείρησης ή μιας επιχείρησης η οποία παρέχει υπηρεσίες χαρακτηριστικές για τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις (προσφορά τροφίμων και ποτών σε επιβάτες· εξυπηρέτηση επιβατών αμαξοστοιχίας) εντός των διερχόμενων από τα σύνορα των κρατών μελών αμαξοστοιχιών τους, και που (δεύτερον) είτε δεν έχει συναφθεί καμία σύμβαση παροχής υπηρεσιών όσον αφορά την απόσπαση είτε, πάντως, δεν έχει συναφθεί σύμβαση παροχής υπηρεσιών μεταξύ της επιχείρησης αποστολής και του δραστηριοποιούμενου σε άλλο κράτος μέλος λήπτη των υπηρεσιών, επειδή η υποχρέωση παροχής την οποία υπέχει η επιχείρηση αποστολής έναντι του δραστηριοποιούμενου σε άλλο κράτος μέλος λήπτη των υπηρεσιών απορρέει από συμβάσεις υπεργολαβίας (από μια αλληλουχία συμβάσεων υπεργολαβίας, και που (τρίτον) το αποσπασμένο εργατικό δυναμικό δεν συνδέεται με σχέση εργασίας με την επιχείρηση αποστολής, αλλά με κάποια τρίτη επιχείρηση, η οποία έχει διαθέσει τους εργαζομένους της στην επιχείρηση αποστολής ήδη στο έδαφος του κράτους μέλους της έδρας της επιχείρησης αποστολής;

⁽¹⁾ Οδηγία 96/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ 1997, L 18, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Mureş (Ρουμανία) στις 9 Ιανουαρίου 2018 — Ποινική δίκη κατά Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Arcom Select SA

(Υπόθεση C-17/18)

(2018/C 123/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Mureş

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Arcom Select SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά μεταβίβαση επιχείρησης κατά τα άρθρα 19 και 29 της οδηγίας 2006/112/EK ⁽¹⁾ η σύναψη συμβάσεως με την οποία εταιρία εκμισθώνει σε άλλη εταιρία ακίνητο στο οποίο προηγουμένως ασκούσαν συγκεκριμένες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών εστίασεως προς το κοινό σε εστιατόριο, περιλαμβανομένων του μόνιμου κεφαλαιουχικού εξοπλισμού και των αναλώσιμων στοιχείων της απογραφής, και όπου η μισθώτρια εταιρία συνεχίζει να ασκεί την ίδια δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών εστίασεως προς το κοινό σε εστιατόριο κάνοντας χρήση της ίδιας επωνυμίας;
- 2) Συνιστά, σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, η περιγραφόμενη πράξη παροχή υπηρεσιών, η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως μίσθωση ακινήτων, κατά το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο ιβ', της οδηγίας περί ΦΠΑ ή σύνθετη παροχή υπηρεσιών, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως μίσθωση ακινήτων, υποκείμενη στον φόρο εκ του νόμου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Darmstadt (Γερμανία) στις 11 Ιανουαρίου 2018 — TopFit e.V., Daniele Biffi κατά Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Υπόθεση C-22/18)

(2018/C 123/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Darmstadt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: TopFit e.V., Daniele Biffi

Εναγομένη: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 18, 21 και 165 ΣΛΕΕ την έννοια ότι διάταξη η οποία περιλαμβάνεται στον κανονισμό κλασικού αθλητισμού μιας ομοσπονδίας κράτους μέλους και η οποία εξαρτά τη συμμετοχή στα εθνικά πρωταθλήματα από την κατοχή της ιθαγένειας του κράτους μέλους ενέχει παράνομη διάκριση;
- 2) Έχουν τα άρθρα 18, 21 και 165 ΣΛΕΕ την έννοια ότι ομοσπονδία κράτους μέλους εισάγει παράνομες διακρίσεις σε βάρος των ερασιτεχνών αθλητών που δεν είναι υπήκοοι του κράτους μέλους, καθόσον τους παρέχει μεν τη δυνατότητα συμμετοχής στα εθνικά πρωταθλήματα, αλλά τους επιτρέπει να συμμετέχουν μόνον «εκτός» ή «άνευ συναγωνισμού» και δεν τους επιτρέπει να συμμετέχουν στους τελικούς των αγωνισμάτων;
- 3) Έχουν τα άρθρα 18, 21 και 165 ΣΛΕΕ την έννοια ότι ομοσπονδία κράτους μέλους εισάγει παράνομες διακρίσεις σε βάρος των ερασιτεχνών αθλητών που δεν είναι υπήκοοι του κράτους μέλους, καθόσον τους αποκλείει από τον απονομή εθνικών τίτλων και/ή από την κατάταξη τους σε βαθμολογική θέση;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 17 Ιανουαρίου 2018 — «Elektrozapredelenie Jug» EAD κατά Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Υπόθεση C-31/18)

(2018/C 123/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «Elektrozapredelenie Jug» EAD

Καθής: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 2, σημεία 3 και 5, της οδηγίας 2009/72/EK ⁽¹⁾ την έννοια ότι το μοναδικό κριτήριο για την οριοθέτηση μεταξύ του δικτύου διανομής και του δικτύου μεταφοράς και, κατ' επέκταση, μεταξύ των δραστηριοτήτων «διανομής» και «μεταφοράς» ηλεκτρικής ενέργειας, είναι το επίπεδο της τάσεως, και ότι δεν επιτρέπεται στα κράτη μέλη, παρά την ελευθερία τους να κατευθύνουν τους χρήστες δικτύου προς ένα ή το άλλο είδος δικτύου (δίκτυο μεταφοράς ή δίκτυο διανομής), να εισάγουν ως πρόσθετο κριτήριο οριοθετήσεως για τις δραστηριότητες της μεταφοράς και της διανομής την κυριότητα των ενσώματων στοιχείων που χρησιμοποιούνται για την άσκηση των δραστηριοτήτων αυτών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει οι πελάτες ηλεκτρικής ενέργειας που είναι συνδεδεμένοι στο δίκτυο μέσης τάσεως να λογίζονται πάντοτε ως πελάτες του διαχειριστή του δικτύου διανομής που διαθέτει άδεια για την αντίστοιχη περιοχή, και μάλιστα ανεξαρτήτως της κυριότητας του εξοπλισμού με τον οποίο είναι άμεσα συνδεδεμένες οι ηλεκτρικές συσκευές των πελατών αυτών και ανεξαρτήτως των συμβάσεων που έχουν συνάψει οι πελάτες απευθείας με τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Είναι επιτρεπτές, κατά την έννοια και τον σκοπό της οδηγίας 2009/72/EK, εθνικές ρυθμίσεις όπως αυτή του άρθρου 1, σημείο 44, σε συνδυασμό με το σημείο 20, των συμπληρωματικών διατάξεων στον νόμο περί ενέργειας, βάσει των οποίων η «μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας» είναι η μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας μέσω του δικτύου μεταφοράς και το «δίκτυο μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας» είναι το σύνολο των γραμμών και εγκαταστάσεων για τη μεταφορά, τον μετασχηματισμό της υψηλής τάσεως σε μέση τάση και την ανακατανομή των ροών ηλεκτρικής ενέργειας; Είναι επιτρεπτές, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις, εθνικές διατάξεις όπως αυτή του άρθρου 88, παράγραφος 1, του νόμου περί ενέργειας, κατά την οποία «[η] διανομή ηλεκτρικής ενέργειας και η διαχείριση δικτύων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας γίνεται από διαχειριστές δικτύων διανομής, που είναι κύριοι τέτοιων δικτύων σε μια οριοθετημένη περιοχή και έχουν λάβει άδεια διανομής ηλεκτρικής ενέργειας στην αντίστοιχη περιοχή»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ 2009, L 211, σ. 55).

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-122/18)

(2018/C 123/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και C. Zadra)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διασφαλίσει και εξακολουθώντας να μη διασφαλίζει ότι οι δημόσιοι φορείς τηρούν τις προθεσμίες των 30 ή των 60 ημερολογιακών ημερών για την πληρωμή των χρεών τους από εμπορικές συναλλαγές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ L 48, σ. 1) και, ειδικότερα, τις υποχρεώσεις του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, τα οποία βασίζονται στις πληροφορίες που προσκόμισε η Ιταλική Δημοκρατία κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία, προκύπτει ότι οι προθεσμίες πληρωμής των 30 και των 60 ημερών, που θεσπίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2011/7/ΕΕ για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, δεν τηρούνται όχι από μεμονωμένους φορείς αλλά από ολόκληρες κατηγορίες δημοσίων φορέων, όχι στην περίπτωση μεμονωμένων εμπορικών συναλλαγών αλλά ως μέσες προθεσμίες πληρωμής, δηλαδή όσον αφορά το σύνολο των εμπορικών συναλλαγών των ανωτέρω φορέων και, τέλος, όχι για περιορισμένο χρονικό διάστημα αλλά συνεχώς από τον Σεπτέμβριο του 2014 έως την ημερομηνία ασκήσεως της παρούσας προσφυγής. Η Επιτροπή εκτιμά, συνεπώς, ότι υφίσταται αποδεδειγμένη, συνεχής και συστηματική παράβαση του άρθρου 4 της οδηγίας.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Klyuyev κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-731/15) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στον κατάλογο — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Πραγματική βάση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα στην ιδιοκτησία — Δικαίωμα προστασίας της υπολήψεως — Αναλογικότητα — Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων ανάλογη με αυτή που εξασφαλίζεται εντός της Ένωσης — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2018/C 123/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: R. Gherson, T. Garner, solicitors, B. Kennelly, QC, και J. Pobjoy, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Á. de Elera-San Miguel Hurtado και J.-P. Hix)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1781 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2015, L 259, σ. 23), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1777 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2015, L 259, σ. 3), δεύτερον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/318 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 76), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/311 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2016, L 60, σ. 1), και, τρίτον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 34), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2017, L 58, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά αυτά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/381 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/374 του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 2017, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, στο μέτρο που το όνομα του Sergiy Klyuyev διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά αυτά μέτρα.
- 2) Διατηρεί τα αποτελέσματα του άρθρου 1 της απόφασης 2017/381 και του άρθρου 1 του εκτελεστικού κανονισμού 2017/374 έναντι του S. Klyuyev έως την ημερομηνία εκπνοής της προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή, εφόσον ασκηθεί αν αίτηση εντός της προθεσμίας αυτής, έως την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως.

- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει τον S. Klyuyen να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τα ακυρωτικά αιτήματα του δικογράφου της προσφυγής και του πρώτου υπομνήματος προσαρμογής.
- 5) Καταδικάζει το Συμβούλιο να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα δικαστικά έξοδα του S. Klyuyen, όσον αφορά το αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2017/381 και του εκτελεστικού κανονισμού 2017/374, που διατυπώθηκε με το δεύτερο υπόμνημα προσαρμογής.

(¹) EE C 68 της 22.2.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Deutsche Post κατά EUIPO — bpost (BEPOST)

(Υπόθεση T-118/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BEPOST — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ePost και προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα POST — Σήμα POST το οποίο δεν έχει καταχωριστεί ή χρησιμοποιείται στις εμπορικές συναλλαγές — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Δεν υφίσταται ούτε βλάβη στη φήμη ούτε εξασθένιση του διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001) — Αποδεικτικά στοιχεία προσκομιζόμενα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου}

(2018/C 123/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Post AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Hamacher, G. Mülleians, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral, G. Sakalaite-Orlovskiene και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: bpost NV (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: αρχικώς L. Hubert και K. Ongena, στη συνέχεια H. Dhondt και J. Cassiman, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 18ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 3107/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Deutsche Post και bpost.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Post AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 165 της 10.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2018 — Schniga κατά ΚΓΦΠ (Gala Schnico)(Υπόθεση T-445/16) ⁽¹⁾

[Φυτικές ποικιλίες — Αίτηση περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας Gala Schnico — Τεχνική εξέταση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 — Ομοιογένεια — Άρθρο 8 του κανονισμού 2100/94 — Συμπληρωματική εξέταση — Άρθρο 57, παράγραφος 3, του κανονισμού 2100/94 — Ίση μεταχείριση — Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών από το ΚΓΦΠ — Άρθρο 76 του κανονισμού 2100/94]

(2018/C 123/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schniga GmbH (Bolzano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Würtenberger, και R. Kunze, δικηγόροι)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) (εκπρόσωποι: M. Ekvad, F. Mattina και U. Braun-Mlodecka, επικουρούμενοι από τους A. von Mühlendahl και H. Hartwig, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 22ας Απριλίου 2016 (υπόθεση A 005/2014), σχετικά με αίτηση περί χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος επί της φυτικής ποικιλίας Gala Schnico.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Schniga GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 364 της 3.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Repower κατά EUIPO — repowermap.org (REPOWER)(Υπόθεση T-727/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απόφαση τμήματος προσφυγών περί ανακλήσεως προγενέστερης αποφάσεως — Άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 103 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Γενική αρχή του δικαίου βάσει της οποίας επιτρέπεται η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξεως]

(2018/C 123/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Repower AG (Brusio, Ελβετία) (εκπρόσωποι: R. Kunz-Hallstein και H. P. Kunz-Hallstein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: repowermap.org (Βέρνη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Ocón, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 3ης Αυγούστου 2016 [υπόθεση R 2311/2014-5 (REV)], σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ repowermap.org και Repower.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Repower AG και της repowermap.org.

⁽¹⁾ EE C 462 της 12.12.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 2018 — Kwang Yang Motor κατά EUIPO — Schmidt (CK1)

(Υπόθεση T-45/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CK1 — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CK — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 123/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kwang Yang Motor Co., Ltd (Kaohsiung, Ταϊβάν) (εκπρόσωποι: A. González Hähnlein και A. Kleinheyer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Udo Schmidt (Reken, Γερμανία) (εκπρόσωποι: G. Rother και J. Vogtmeier, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Νοεμβρίου 2016 (υπόθεση R 2193/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ U. Schmidt και Kwang Yang Motor.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Kwang Yang Motor Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 78 της 13.3.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 2018 — Laboratoire Nuxe κατά EUIPO — Camille και Tariot (NYouX)

(Υπόθεση T-179/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος NYouX της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα NUXE — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 94, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα προϊόντων — Ομοιότητα σημείων — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]}

(2018/C 123/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratoire Nuxe (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Wilhelm και J. Roux, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Élisabeth Camille (Αλικάντε, Ισπανία) και Jean-Yves Tariot (Αλικάντε)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 718/2016-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, Laboratoire Nuxe και, αφετέρου, Camille και M. Tariot.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 16ης Ιανουαρίου 2017 (υπόθεση R 718/2016-5).
- 2) Καταδικάζει τον EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 144 της 8.5.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2018 — International Gaming Projects κατά EUIPO — Zitro IP (TRIPLE TURBO)

(Υπόθεση T-210/17) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TRIPLE TURBO — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης TURBO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2018/C 123/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Μάλτα) (εκπρόσωπος: M. Garayalde Niño, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Zitro IP Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: A. Canela Giménez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 119/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής κατά Zitro IP και International Gaming Projects.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 8ης Φεβρουαρίου 2017 (υπόθεση R 119/2016-4).
- 2) Το EUIPO φέρει, εκτός των δικαστικών του εξόδων, και τα έξοδα τα οποία υποβλήθηκε η International Gaming Projects Ltd.
- 3) Η Zitro IP Sàrl φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 161 της 22.5.2017.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Φεβρουαρίου 2018 — Arcofin κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-711/14) (¹)**

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Κρατική ενίσχυση που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο υπέρ των χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών του ομίλου ARCO — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη των συνεταιρισμών αυτών — Απόφαση κηρύσσουσα την ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά — Επιλεκτικό πλεονέκτημα — Μέτρο ικανό να στρεβλώσει ή να απειλήσει να στρεβλώσει τον ανταγωνισμό και να επηρεάσει το ενδογενειακό εμπόριο — Μέτρο που αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας ενός κράτους μέλους — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Προσφυγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2018/C 123/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Arcofin SCRL (Βρυξέλλες, Βέλγιο), Arcopar SCRL (Βρυξέλλες), Arcoplus (Βρυξέλλες) (εκπρόσωποι: R. Martens, A. Verlinden και C. Maczkovics, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής 2014/686/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33927 (13/C) (πρώην 11/NN) που έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο — Σύστημα εγγυήσεως για την προστασία των μεριδίων φυσικών προσώπων που είναι μέλη χρηματοπιστωτικών συνεταιρισμών (ΕΕ 2014, L 284, σ. 53).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και ως εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την Arcofin SCRL, την Arcopar SCRL και την Arcoplus στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 409 της 17.11.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — AEIM και Kazenas κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-436/16) ⁽¹⁾**

**(Αγωγή αποζημιώσεως — Παραγραφή — Μη απόδειξη της ζημίας — Αγωγή προδήλως απορριπτέα)
(2018/C 123/28)**

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Γαλλία) και Philippe Kazenas (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: B. Wizel, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Delaude και S. Lejeune, στη συνέχεια S. Delaude)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας την οποία υποστηρίζουν ότι υπέστησαν οι ενάγοντες κατόπιν περιστατικών δωροληψίας εκ μέρους υπαλλήλου της Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την L'Application électronique industrielle moderne (AEIM) και τον Philippe Kazenas στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 371 της 10.10.2016.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2018 — Collins κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-919/16) ⁽¹⁾**

(Προνόμια και ασυλίες — Μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Απόφαση για τη μη προάσπιση των προνομίων και ασυλιών — Προσφυγή-αγωγή προδήλως απαράδεκτη — Πρόδηλη αναρμοδιότητα — Προσφυγή-αγωγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος)

(2018/C 123/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Jane Maria Collins (Hotham, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: I. Anderson, solicitor)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: S. Alonso de León και M. Dean)

Αντικείμενο

Πρώτον, προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2016, περί μη προασπίσεως της ασυλίας και των προνομίων της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δεύτερον, αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της βλάβης που φέρεται να υπέστη, ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα και, τρίτον, αίτημα προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί του αιτήματος προασπίσεως της ασυλίας και των προνομίων της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Η *Jane Maria Collins* φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 70 της 6.3.2017.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — PV κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-786/16)**

(2018/C 123/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PV (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-έναντος ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

και συνεπακόλουθα:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της 31ης Μαΐου 2016 και της 5ης Ιουλίου 2016 που αφορούν κρατήσεις επί του μισθού για τις οποίες ο προσφεύγων-έναντος άσκησε τις διοικητικές ενστάσεις του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στις 29 Ιουλίου 2016 (R/492/16) και στις 30 Ιουλίου 2016 (R/493/16), αντιστοίχως, και οι οποίες απορρίφθηκαν στις 28 Νοεμβρίου 2016·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 και της 11ης Ιουλίου 2016 που αφορούν κρατήσεις επί του μισθού και τον μηδενισμό του μισθού από τον Ιούλιο του 2016, για τις οποίες ο προσφεύγων-έναντος άσκησε τη διοικητική ένσταση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 (R/496/16), η οποία απορρίφθηκε στις 17 Ιανουαρίου 2017·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2016 με την οποία ο προσφεύγων-έναντος ενημερώνεται για τη συνολική οφειλή του προς την Επιτροπή ύψους 42 704,74 ευρώ για την οποία ασκήθηκε η διοικητική ένσταση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στις 8 Νοεμβρίου 2016 (R/556/16), η οποία απορρίφθηκε στις 17 Ιανουαρίου 2017·
- να ακυρώσει το προσβαλλόμενο χρεωστικό σημείωμα υπ' αριθ. 32441709991 της 20ής Ιουλίου 2017 για το ποσό των 42 704,74 ευρώ, με το οποίο ζητείται η πληρωμή του προσβαλλόμενου χρέους ποσού 42 704,74 ευρώ για την οποία ασκήθηκε η διοικητική ένσταση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στις 31 Ιουλίου 2017 (R/346/17), η οποία απορρίφθηκε στις 29 Νοεμβρίου 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση ανακλήσεως της τριμερούς ΑΔΑ, της 26ης Ιουλίου 2016, κατά της οποίας ο προσφεύγων-έναντος άσκησε τη διοικητική ένσταση του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ στις 3 Οκτωβρίου 2016 (R/510/16), η οποία απορρίφθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 2017, καθώς και την πειθαρχική διαδικασία CMS 13/087 σε όλες τις πτυχές της·
- να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-έναντος εξαιτίας της ηθικής παρενόχλησης στη ΓΔ Απασχόληση, στη ΓΔ Προϋπολογισμός, στη ΓΔ Διερμηνεία και στην ιατρική υπηρεσία, στο ΡΜΟ (Γραφείο Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων) και στη ΓΔ HR (Γενική Διεύθυνση Ανθρώπινων Πόρων), η οποία άρχισε τον Οκτώβριο του 2008·

- να ακυρώσει όλες τις εκθέσεις αξιολογήσεως του προσφεύγοντα-ενάγοντα για τα έτη 2014, 2015 και 2016 λόγω ηθικής παρενοχλήσεως στην ΓΔ Διεργηθείας.

και να του επιδικάσει τις ακόλουθες αποζημιώσεις βάσει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ:

- να διατάξει τη χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσφεύγοντος-ενάγοντος, εκτιμώμενης στο ποσό των 889 000 ευρώ, και της υλικής ζημίας, εκτιμώμενης στο ποσό των 132 828,67 ευρώ, που προκλήθηκαν από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, υπό την επιφύλαξη νέας εκτιμήσεως έως του ποσού του 1 021 828,67 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας μέχρι την ημέρα της πλήρους εξοφλήσεως·

επικουρικός, ενόψει της παρενοχλήσεως που υπέστη και των «ψευδών βεβαιώσεων» που χρησιμοποιήθηκαν, πράγμα που καθιστά τις παραβάσεις αυτές μη ανεκτές από την έννομη τάξη της Ένωσης:

- να ακυρώσει όλες τις άλλες διοικητικές ενστάσεις για κρατήσεις επί του μισθού της περιόδου από τον Μάρτιο 2015 έως τον Ιούλιο 2016 — ήτοι 12 αποφάσεις της 9/2/2015, 30/3/2015, 5/5/2015, 24/6/2015, 1/10/2015, 12/11/2015, 15/1/2016, 22/4/2016, 31/5/2016, 5/7/2016, 15/9/2016 και 11/7/2016, καθώς και όλες τις απορριπτικές αποφάσεις των αιτήσεων του ακυρώσεως, δηλαδή τις αποφάσεις R/1110/14 της 11/3/2015, R/225/15 της 3ης Ιουλίου 2015, R/292/15 της 23ης Ιουλίου 2015, R/376/15 της 18ης Αυγούστου 2015, R/419/15 της 25ης Σεπτεμβρίου 2015, R/496/15 της 23ης Οκτωβρίου 2015, R/787/15 και R/788/16 και R/71/16 της 21ης Μαρτίου 2016, R/282/16 της 12ης Σεπτεμβρίου 2016·
- να ακυρώσει όλες τις απορριπτικές αποφάσεις που αφορούν διοικητικές ενστάσεις για διαδικασίες αξιολογήσεως δηλαδή τις απορριπτικές αποφάσεις R/1100/14 της 12ης Μαρτίου 2015, R/313/15 της 11ης Αυγούστου 2015, R/676/15 της 13ης Οκτωβρίου 2015, R/127/16 και R/128/16 της 7ης Ιουνίου 2016 και R/342/16 της 21ης Σεπτεμβρίου 2016·
- να ακυρώσει όλες τις απορριπτικές αποφάσεις των αιτήσεων συνδρομής— άρθρο 24 του ΚΥΚ— της 23ης Οκτωβρίου 2014, της 20ής Ιανουαρίου 2015, της 20ής Μαρτίου 2015, της 30ής Ιουλίου 2015 (αίτηση D/322/15), της 15ης Μαρτίου 2016 (αίτηση D/776/15) και της 18ης Μαΐου 2016, αντιστοίχως.
- να ακυρώσει όλες τις «ιατρικές γνωμοδοτήσεις» για αδικαιολόγητες απουσίες του Δρ. [X] της 16ης και της 18ης Ιουλίου 2014, 8ης Αυγούστου 2014, 4ης Σεπτεμβρίου 2014, 4ης Δεκεμβρίου 2014, 4ης Φεβρουαρίου 2015, 13ης Απριλίου 2015, 4ης Ιουνίου 2015, 11ης Αυγούστου 2015, 14ης Οκτωβρίου 2015, 4ης Δεκεμβρίου 2015, 5ης Φεβρουαρίου 2016, 22ας Μαρτίου 2016, 18ης Απριλίου 2016, 3ης Ιουνίου 2016, 30ής Ιουνίου 2016 και της 25ης Ιουλίου 2016·
- να ακυρώσει τις «ιατρικές γνωμοδοτήσεις» της 27ης Ιουνίου 2014 του Δρ. [X] και της 10ης Οκτωβρίου 2014 του Δρ. [Y], οι οποίοι qui ont renvoyé le requérant auprès de ses harceleurs·
- να ακυρώσει την απόρριψη της διοικητικής ενστάσεως R/182/16 της 14ης Ιουλίου 2016 που ασκήθηκε στις 22 Μαρτίου 2016 όσον αφορά αδικαιολόγητη απουσία της 16ης και της 17ης Μαρτίου 2016 στην κατοικία του.
- να ακυρώσει όλα τα σημειώματα περί οφειλών της 10ης Μαρτίου 2015, της 11ης Μαΐου 2015, της 10ης Ιουνίου 2015, της 11ης Αυγούστου 2015, της 13ης Νοεμβρίου 2015, της 9ης Δεκεμβρίου 2015, της 18ης Ιουλίου 2016, αντιστοίχως, καθώς και τις επιστολές προκαταρκτικής ενημέρωσης για τα χρεωστικά σημειώματα της 21ης Ιουνίου 2016 και της 21ης Σεπτεμβρίου 2016·

και εν πάση περιπτώσει:

- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 1, 3, 4 και 31, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ καθώς και των άρθρων 1ε, σημείο 2, και 12α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) όπου κατοχυρώνεται η απαγόρευση της ηθικής παρενόχλησης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 21α, 22β και 23 του ΚΥΚ που αφορούν την απαγόρευση διαπράξεως παράνομων πράξεων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών μέριμνας και συνδρομής κατά παράβαση του άρθρου 24 του ΚΥΚ.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 59 και από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 60 του ΚΥΚ.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 41 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία αφορούν την αμερόληπτη μεταχείριση και το δικαίωμα ακροάσεως, και τα δικαιώματα άμυνας, αντιστοίχως, καθώς και από παράβαση του άρθρου 3 του παραρτήματος IX του ΚΥΚ σχετικά με το δικαίωμα ακροάσεως από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) πριν από την παραπομπή ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου, και σύμφωνα με τη νομολογία Kerstens κατά Επιτροπής (απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2017, Kerstens κατά Επιτροπής, T-270/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:74).

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί επίσης να του επιδικαστεί αποζημίωση 889 000 ευρώ για ηθική βλάβη και 132 828,67 ευρώ για υλική ζημία σύμφωνα με το άρθρο 340 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2018 — UZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-47/18)

(2018/C 123/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: UZ (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 2017, με την οποία της επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή του υποβιβασμού από τον βαθμό AD13, βαθμίδα 3, στον βαθμό AD12, βαθμίδα 3, από 1ης Μαρτίου 2017 και μηδενισμός των μορίων αξιολογήσεως που αυτή είχε συγκεντρώσει στον βαθμό AD13·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεώς της συνδρομής·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των άρθρων 3 και 22 του παραρτήματος IX του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον υποστηρίζει ότι δεν έτυχε ακροάσεως από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) πριν η τελευταία εκδώσει την απόφασή της δυνάμει του άρθρου 3 του παραρτήματος IX, ούτε πριν την απόρριψη της αιτήσεώς της συνδρομής δυνάμει του άρθρου 24 του ΚΥΚ.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των άρθρων 9, 10 και 16 του παραρτήματος IX του ΚΥΚ, καθόσον η προσβαλλόμενη πειθαρχική απόφαση φέρεται να παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και να επιβάλλει στην προσφεύγουσα συνολική κύρωση μη προβλεπόμενη στο παράρτημα IX του ΚΥΚ, ήτοι υποβιβασμό βαθμού, μηδενισμό των μορίων αξιολογήσεώς της και αποκλεισμό της από κάθε διευθυντικό καθήκον.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ύπαρξη παρατυπιών στις εργασίες του πειθαρχικού συμβουλίου, καθόσον αυτό φέρεται όχι μόνον να συγκλήθηκε παρατύπως χωρίς η προσφεύγουσα να τύχει προηγούμενης ακροάσεως, αλλά επίσης να προσέβαλε, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, τα δικαιώματα άμυνας της τελευταίας.

4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 24 του ΚΥΚ, ιδίως καθόσον η ΑΔΑ δεν κάλεσε σε ακρόαση την προσφεύγουσα πριν απορρίψει την αίτηση συνδρομής που αυτή είχε υποβάλει.

**Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2018 — Fashion Energy κατά EUIPO — Retail Royalty
(1st AMERICAN)**

(Υπόθεση T-54/18)

(2018/C 123/32)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fashion Energy Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: T. Müller, F. Togo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Retail Royalty Co. (Λας Βέγκας, Νεβάδα, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1st AMERICAN — Υπ' αριθ. 8 622 078 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 693/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναστείλει τη διαδικασία, δυνάμει του άρθρου 69, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, έως ότου εκδοθεί οριστική και δεσμευτική απόφαση επί της αιτήσεως περί μερικής ακυρώσεως του υπ' αριθ. 005066113 σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παραβίαση της αρχής *audi alteram partem*·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2018 — Aeris Invest κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-62/18)

(2018/C 123/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aeris Invest Sàrl (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megías και A. Lois Perreau de Pinninck, δικηγόροι)

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ομάδας Εξέτασης Προσφυγών του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης σχετικά με την υπόθεση 43/2017, της 28ης Νοεμβρίου 2017, καθώς και την επιβεβαιωτική απόφαση SRB/CM01/ARES(2017)4898090 της 6ης Σεπτεμβρίου 2017· και
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Πρώτος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση SRB/ES/2017/01, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (απόφαση περί προσβάσεως) αντιβαίνει στο άρθρο 90 του κανονισμού 806/2014 και στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που, αφενός, ρυθμίζει καθ' υπέρβαση αρμοδιότητας το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα και, αφετέρου, δημιουργεί εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα μη προβλεπόμενες στον κανονισμό 1049/2001. Συνεπώς, καθόσον η νομική βάση της αποφάσεως της Ομάδας Εξέτασης καθίσταται ανεφάρμοστη βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, η απόφαση αυτή πρέπει να ακυρωθεί.
2. Δεύτερος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση της Ομάδας Εξέτασης αντιβαίνει στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ στο μέτρο που υποστηρίζει απλώς, κατά τρόπο γενικό και αόριστο, ότι η γνωστοποίηση του πλήρους κειμένου του σχεδίου του 2016, της αποφάσεως περί εξυγιάσεως και της εκθέσεως αποτιμήσεως αντιβαίνουν στο άρθρο 4, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 2, του κανονισμού 1049/2001.
3. Τρίτος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση της Ομάδας Εξέτασης αντιβαίνει στο άρθρο 15 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που: (i) η πολιτική εξυγιάσεως χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων δεν συνιστά έγκυρη εξαίρεση για τον περιορισμό του θεμελιώδους δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα· (ii) δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001· και (iii) η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων καθιστά αναγκαία την παροχή προσβάσεως στα αιτούμενα έγγραφα.
4. Τέταρτος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση της Ομάδας Εξέτασης αντιβαίνει στο άρθρο 15 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, στο μέτρο που η παροχή πλήρους προσβάσεως στην απόφαση περί εξυγιάσεως, στην έκθεση αποτιμήσεως και στο σχέδιο του 2016: (i) δεν θίγει τα εμπορικά συμφέροντα φυσικών και νομικών προσώπων· και (ii) εν πάση περιπτώσει, η στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων επιτάσσει την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα.
5. Πέμπτος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση της Ομάδας Εξέτασης αντιβαίνει στο άρθρο 15 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 88 του κανονισμού 806/2014, καθόσον αρνείται την παροχή προσβάσεως σε πληροφορίες οι οποίες δεν καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, εφόσον: (i) δεν υφίσταται τεκμήριο εμπιστευτικότητας δυνάμει των άρθρων 88 του κανονισμού 806/2014 και 339 ΣΛΕΕ· και (ii) ακόμη και αν υφίστατο το εν λόγω τεκμήριο εμπιστευτικότητας, δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί κατά το μέτρο που τα έγγραφα ζητούνται προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας.
6. Έκτος λόγος, κατά τον οποίο η απόφαση της Ομάδας Εξέτασης πάσχει κατάχρηση εξουσίας στο μέτρο που αρνείται την παροχή στην προσφεύγουσα πλήρους προσβάσεως στο σχέδιο του 2016 υποστηρίζοντας ότι το σχέδιο αυτό «καλύπτεται πλήρως από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1, στοιχεία α', τρίτη περίπτωση, και γ', και 2, [της αποφάσεως περί προσβάσεως]», ενώ στην πραγματικότητα υφίστανται εύλογες ενδείξεις ότι σκοπός της εν λόγω αρνήσεως δεν είναι παρά η απόκρυψη των σφαλμάτων, κενών και ελλείψεων του εν λόγω σχεδίου.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2018 — Alfa Laval Flow Equipment (Kunshan)
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-204/17) ⁽¹⁾

(2018/C 123/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 161 της 22.5.2017.

